
KAIKUJA

„EPÄMÄÄRÄISTEN“ PUOLUE JA VENÄLÄISET SOTILAAT

Tsarismin aikakaudella sosialisti-vallankumouksellisten puolue huusi kaikilta katoilta, että tilanherrojen maat on annettava talonpojille. Talonpojat uskoivat silloin eserriä ja liittyivät heidän ympärilleen pitäen heitä omana talonpoikaispuolueenaan.

Tsarismin kukistumisen ja vallankumouksen voiton jälkeen tuli aika siirtyä sanoista tekoihin ja panna vihdoinkin täytäntöön eserräin „kultaiset sanat“ maasta. Mutta... (kuuluista „mutta“!) eserrät alkoivat epäröidä ja kehoittivat soperrellen talonpoikia odottamaan maakysymyksessä Perustavaa kokousta, jonka koollekutsumistakin oli lykätty.

Osoittautui, että maasta ja talonpojista on helpompi huutaa kuin todella antaa maat talonpojille. Osoittautui, että eserrät vain sanoissa „olivat huolissaan“ talonpojista, sillä kun tuli aika siirtyä sanoista tekoihin, niin he katsoivat parhaaksi perääntyä piiloutumalla Perustavan kokouksen taakse...

Talonpojat vastasivat siihen voimakkailla agraari-liikehtimisillä, omavaltaisella tilanherrojen maiden „anastamisella“, „vieraan“ kaluston „itselleen ottami-

sella" ilmaisten siten epäluottamuksensa eserrien odottelupolitiikalle.

Eserräministerit eivät jääneet velkaa talonpojille, vaan vangituttivat sen vuoksi kymmeniä ja satoja talonpoikia, maakomiteoiden jäseniä. Eserräministe-rejä, jotka vangituttavat eserrätalonpoikia sen takia, että nämä panevat täytäntöön eserräin lupauksia, — sellainen kuva on nyt avautunut eteemme.

Seurauksena on eserräin puolueen täydellinen hajaannus, joka ilmeni erikoisen selvästi esiparlamen-tissa toimitetussa äänestyksessä; jolloin vasemmisto-eserrät kannattivat maiden viipymätöntä antamista talonpojille, oikeistoeserrät vastustivat sitä, mutta Tshernov keskustoineen, tuo eserräin puolueen Ham-let, **pidättäytyi** syvämietteisesti äänestyksestä.

Vastauksena siihen oli sotilaiden eroaminen joukkomitassa eserräin puolueesta.

Ja eräs osa sotilaita, joka ei ole vielä eronnut eserräin puolueesta, „pyytää puolueen Keskuskomi-teaa“ hartaasti saamaan vihdoinkin aikaan puolueen yhtenäisyyden poistamalla „epäselvyyden“.

Kuulkaahan:

„Pietarin, Tsarskoje Selon, Pietarhovin y.m. rykmenttien ja erikoisjoukkojen sotilasjärjestöjen edustajain yhdistetty neuvot-telukokous, ollen sitä mieltä, että nykyisenä, puolueelle raskaana ajankohtana on välttämätöntä liittää puolueen enemmistö lujasti yhteen... ohjelman pohjalla, joka puolueen epämääräiset piirteet hävitettyään liittää yhteen puolueen kaikki elinkykyiset ainekset... lausuu kannattavansa... kaikkien maataloudellisessa käytössä ole-vien maiden viipymätöntä antamista maakomiteoiden haltuun...“ („Dielo Naroda“).

Siis taaskin kysymys „maiden viipymättömästä antamisesta“!

Tämän vaatimuksen tunnustamisen pohjalla sotilaat pitävät mahdollisena kaikkien eserräin „puolueen elinkykyisten ainesten“ yhdistämistä!

Naiveja ihmisiä! Monien epäonnistumisten jälkeen he tahtovat vielä kerran valjastaa samojen rattaiden eteen vallankumousmies Kamkovin, kadetti Avksentjevin ja „epämääräisen“ Tshernovin!

Sotilastoverit, on aika ymmärtää, että eserräin puoluetta ei enää ole,— on olemassa vain „epämääräinen“ joukko, jonka eräs osa on sotkeutunut savinkovilaisuuteen, toinen pysynyt vallankumouksellisten riveissä ja kolmas tarpoo avuttomana paikallaan suojaten todellisuudessa savinkovilaisia.

On aika ymmärtää tämä ja luopua sellaisen yhdistämisyhteyksistä, jota ei voida yhdistää...

* * *

SALALIITTOLAISET VALLASSA

Sanomalehdessään „Obshtsheje Dielo“⁸⁵ Burtsev kirjoittaa tänään:

„Nyt voidaan sanoa varmasti: mitään Kornilovin salaliittoa ei ole ollut! Todellisuudessa oli kokonaan muuta: oli hallituksen sopimus kenraali Kornilovin kanssa taistelusta bolshevikkeja vastaan! Se, mistä hallituksen edustajat sopivat kenraali Kornilovin kanssa — taistelu bolshevikkeja vastaan,— oli erilaisten puolueiden, sekä demokraattisten että sosialististen puolueiden edustajain salainen unelma. Aina onnettomaan elokuun 26 päivään asti ne kaikki pitivät kenraali Kornilovia pelastajanaan lähenevältä bolshevistiselta vaaralta.“

Ei „salaliitto“, vaan „sopimus“, kirjoittaa Burtsev kursiivilla.

Hän on oikeassa. Hän on ehdottomasti oikeassa tässä tapauksessa. Oli solmittu sopimus salaliiton järjestämisestä bolshevikkeja vastaan, s.o. työväenluokkaa vastaan, vallankumouksellista armeijaa ja talonpoikaistoa vastaan, — oli sopimus salaliitosta vallankumousta vastaan!

Sen me sanoimme heti Kornilovin kapinan ensi päivistä lähtien, siitä puhuvat kymmenet ja sadat tosiasiat, ja paljastukset, joita ei kukaan ole kumonnut, eivät jätä siitä mitään epäilystä.

Ja kuitenkin salaliittolaiset ovat vallassa tai lähellä valtaa. Ja kuitenkin leikki, tutkimusleikki, „vallankumous“-leikki jatkuu...

Kokoomus salaliittolaisten kanssa, salaliittohallitus — sen ovat herrat puolustuskannan ajajat näköjään lahjoittaneet työläisille ja sotilaille!

*„Rabotshi Putj“ № 23,
syyskuun 29 pnä 1917*

Artikkeli ilman allekirjoitusta